

Lubomír Jaroš

U mučednického kůlu
aneb
Jak se obětovat pro umění

Divadelní hra
(fraška)

Lubomír Jaroš

**U mučednického kůlu
aneb
Jak se obětovat pro umění**

Divadelní hra
(fraška)

U mučednického kůlu aneb Jak se obětovat pro umění
Lubomír Jaroš

1. Lužická
2012

© Lubomír Jaroš 2012
© Illustrations Petra Šnokhausová 2012
ISBN 978-80-904906-2-8

VYSTUPUJÍCÍ OSOBY

Ohlašovatel

Moderátor Kobliha

Tlustý režisér dabingu Jan Prášek alias John Prejzek, s červenýmnosem

Kulhající dabér Cumel

Zvukař

1. lidožrout - tanečník Uhu-Muhu

2. lidožrout - tanečník

1. člen ochranky

2. člen ochranky

Zvukař

Servírka, ženský hlas

1. pomocník

2. pomocník

Vyhlašovatel

Mrs. Facelit

Pěvec, recitátor

Před oponu vystoupí pěvec a zazpívá úvodní píseň.

001 PĚVEC

Úvodní píseň

$\text{♩} = 80$

Kdo ži - vo - ta je zna - lý, ten sve - de po - cho - pit,
jak je ten náš svět ma - lý a něk - dy ho - lo - byt,
jak je ten náš svět ma - lý a něk - dy ho - lo - byt.
Tak jed - no - mu svět tes - ká a dru - hý bý - vá bit.
Co pla - tí, pla - tí dnes ka, svět nel - ze u - cho - pit,
co pla - tí pla - tí dnes - ka, svět nel - ze u - cho - pit.
A pro - to dá - my, pá - ni, at' se k vám vrá - tí klid,
neb je tu fraš - ka hez - ká a le - gra - ce je žít,
neb je tu fraš - ka hez - ká a le - gra - ce: je žít!

zvolání

Před oponu vystoupí ohlašovatel, který je oblečen ve večerním společenském úboru a s vážnou tváří čte zvolna předmluvu.

002 OHLAŠOVATEL

Vážení diváci,

bývá zvykem při uvedení závažného uměleckého díla říci k němu pár slov.

Hra Lubomíra Jaroše U mučednického kůlu aneb Jak se obětovat pro umění, kterou za chvíli zhlédnete, je uváděna vedle hrádeckého* i na ostatních věhlasných jevištích světa, a to zpravidla se hrou Josefa Pepka Vyskoče (*zarazí se a opraví se*), promiňte, Vyskočila, Úprk, která na ni tematicky navazuje – podobně jako na operu Pietra Mascagniho Sedlák Kavalír navazuje svěží dílko Komedianti od Ruggiera Leoncavalla.

Jarošova hra o náročném a často velmi bolestném hledání umělecké pravdy vychází z jeho dobré znalosti prostředí, ve kterém se umění snoubí s náročnými požadavky na osobnost daného umělce a také na technické provedení díla. Je to především svět kaskadérů a dabingových studií, mezi kterými je často nemožné vést dělicí čáru. A co je vlastně kaskadér? Sportovec nebo varietní umělec?

Slavný český dramatik nám ve hře klade ještě mnoho dalších, znepokojivých otázek, na které snad není ani možné vyčerpávajícím způsobem odpovědět.

Na závěr ještě pár organizačních poznámek. Prosíme vážené diváky, aby hru nerušili hlasitých smíchem, bude-li se jim zdát některá scéna málo pravděpodobná. Stačí se mírně pousmát zdviženým koutkem a my už budeme vědět, že hru chápete a že nemáte dlouhé vedení.

Také bychom rádi upozornili ty z našich diváků, kteří by chtěli ze sálu během hry náhle odejít, ať na toaletu, nebo na čerstvý vzduch, že to nebude možné. Všechny východy jsou během představení uzamčeny. Umění si žádá oběti i od diváků.

Přejeme vám hluboký ničím nerušený umělecký zážitek.

---

*nebo: pojmenovat podle místa uvádění hry

[I, 1]

Televizní studio

U konferenčního stolku sedí moderátor Kobliha a proti němu host jeho pořadu.

003 KOBLIHA

Do hlediště. Dobrý den, vítám vás u sledování dalšího pokračování televizní talk show „To jste ještě neviděli“ s další vynikající osobností světové kultury a filmu. *Obrátí se k režisérovi.*

Dobrý den, pane režisére, vítám vás v našem pořadu.

004 PREJZEK

Ráčkuje. Dobrý den. Přeji i divákům.

005 KOBLIHA

Dovolte mi, abych vás nejdříve představil našim divákům. *Obrátí se opět do hlediště.* Mé pozvání přijal světoznámý režisér dabingu českého původu Jan Prášek... *Prejzek se neklidně zavrtí.* Říkám to správně?

006 PREJZEK

Trochu podrážděně. Yes, Prášek, moje původní jméno je skutečně Prášek, ale u nás v Koulenii se píšu po anglicku Prasek, je to jednodušší pro výslovnost. Je to jako tady u vás – kdo nemluví po anglicku, jako by nebyl. Svoje umělecké jméno používám všude ve světě, tedy i v Česku. Vyslovuje se to Prejzek. Jsem přece známý režisér a všude mě pod tímto jménem znají.

007 KOBLIHA

Tedy s ká na konci. Zachytil jsem totiž také podobu vašeho jména jako Prejz. Jako ty střechy. Člověka napadají kouzelné souvislosti, jako třeba střecha světa. To se k vám hodí, pane režisére.

008 PREJZEK

Ano, ano, Česká republika je pro Kouleňany opravdu

exotická země a někdy mají potíže si lidi odtud správně pamatovat. Také se stává, že si Česko pletou s Řeckem, s Nigérií, s Gruzii nebo třeba s Rumunskem.

---

009 KOBLIHA

I s Nigérií?

---

010 PREJZEK

To když se dívají povinně na české zprávy.

---

011 KOBLIHA

Na naše zprávy? Přes satelit?

---

012 PREJZEK

Ano. Náš slavný vůdce Eskymo, osvoboditel od bílého tyrana, pocházel odtud, z České republiky, a lid by měl z vděčnosti vědět, co se v rodné zemi jeho osvoboditele děje.

---

013 KOBLIHA

Neříkejte. A jakou řečí se ve vaší zemi vlastně mluví?

---

014 PREJZEK

Úřední řečí je koulenština, čeština a angličtina. Ale jak jsem řekl, mluví se u nás hlavně anglicky.

---

015 KOBLIHA

Děkuji za vysvětlení. Tak tedy John Prejzek, nositel tří Velkých cen Koulenie za dabing mj. i tak slavných děl, jako je Pád do krokodýlí řeky, Láska U červené lampičky nebo strhující Masakr. *Krátká odmlka.*

Pane režisére, řekněte nám pár slov o sobě. Z které zdejší obce pocházíte, jak se stalo, že jste odešel do zahraničí a jak se vám v nové zemi žije.

---

016 PREJZEK

Well. Tak narodil jsem se tady, ve Vrtalově Krtici, a jsem typický selfmademan. Víte, co to znamená?

---

017 KOBLIHA

Pokrčí rameny a kývne.

---

018 PREJZEK

Jako že jsem se vypracoval sám, že mi nikdo nepomáhal. Po úspěšném ukončení základní třináctileté školy...

---

019 KOBLIHA

Promiňte, že vás přerušuji, ale nepřekřekl jste se? Mám pocit, že v padesátých letech dvacátého století byly u nás školy jedenáctileté nebo pokusně dvanáctileté.

---

020 PREJZEK

To je pravda, ale já jsem přece intenzivně studoval, a abych si prohloubil znalosti v důležitých předmětech, zopakoval jsem si některé ročníky dvakrát i třikrát.

---

021 KOBLIHA

Jistě. Předpokládám, že to bylo na žádost vašich rodičů.

---

022 PREJZEK

Spíše rodiče byli požádáni. Po škole jsem začal pracovat v zemědělství a specializoval jsem se na kosmetika podlahových krytin chlévů. Byl to dvouletý obor s dvěma základními předměty – počišťování a cizí jazyk*. Pak jsem na výzvu našeho vedení, které hledalo kádry do státní správy, šel studovat na profesora na vysoké škole národohospodářské.

---

023 KOBLIHA

Slyšel jsem, že to bylo možné. Padesátá léta byla obdobím revolučních změn v celé společenské nadstavbě. Nebyl to však pro vás příliš velký skok či odborný posun? Přece jen z kosmetika podlahových krytin chlévů na profesora...

---

024 PREJZEK

Kdepak! Tehdy celou zemi trápily různé zlořády, možno říci hnoje, a v jejich odstraňování jsem byl doma. Jen jsem si zvýšil kvalifikaci.

---

*nebo: ruština

025 KOBLIHA

Ted' už tomu rozumím. To víte, nežil jsem v té době. Ale jak jste se dostal k uměleckému řemeslu? To je přece další velký skok. Od profesora k režisérovi.

026 PREJZEK

Umění mě odjakživa přitahovalo. *Uvelebí se a rozpoví dá se.* Vždycky jsem chtěl režírovat hry. Řekl bych, že to byl můj osud. Po chvilkách, když jsem měl ve chlěvě čas, jsem napsal vlastní uvědomělou hru s názvem V boj. My jsme měli doma kozí chov a třem kozlům jsem dal na záda dečky, přivázal je tkanicemi pod břichy, pak na ně posadil panáky ze slámy, aby je vozili, jako koně vozí lidi, a vodil je dokolečka po dvorku. Přitom jsem vykřikoval hesla, která jsem po obci viděl nebo se mi zdála pro tuto hru vhodná – například Kozel zahradníkem!, Kdo jiný než náš předseda!, Koza musí žrát trávu, kde má kolík! a jiná moudra.

027 KOBLIHA

Proč ale ti kozli, eh, chci říci koně s jezdcí? Měli nějakou hlubší symboliku?

028 PREJZEK

Samozřejmě! Panáci představovali revoluční gardu, trojku, která formou třídního boje oddělovala na vesnici zrno od plev. Ale kozli žrali obojí, a hlavně zrno, i když jsem se je snažil přeškolit.

029 KOBLIHA

Co na to krtičtí občané, jak hru přijali?

030 PREJZEK

O obecenstvo jsem neměl nouzi, hra byla, troufám si říci, přijata radostně. Jezdil jsem s ní také po okolních obcích. Později jsem ale musel provozování hry ukončit.

031 KOBLIHA

Proboha proč? Ukončit provozování úspěšné hry, to je, nezlobte se na mě za ta slova, skoro zločin! Nebo vám snad úřední místa hru zakázala?!

---

032 PREJZEK

Skromně se usměje. Ale kdeže. Důvod byl prostý; vydal jsem se na další studia.

---

033 KOBLIHA

Máte pravdu, já si to nespojil dohromady. V každém případě je ohromující slyšet, jak se prostý umělec vypracoval vlastní pílí do hvězdy první velikosti. Ještě k tomu přestupu – jakou režisérskou školu jste absolvoval?

---

034 PREJZEK

Název si přesně nepamatuji, mám za to, že Závodní točeni. Nebo točený? Opravdu už nevím, už je to dlouho. Ale začínal jsem od píky. O tom se dnes našim mladým ani nezdá. Nejdříve nás učili točit klikou.

---

035 KOBLIHA

Klikou u staré kamery? Jak romantické!

---

036 PREJZEK

Ne, obyčejnou klikou u žebříňáku, abychom k ní získali ten úchop, grif, sžili se s ní. Teprve potom jsme přešli na kameru s klikou. Na elektrických jsme točili filmy až ke konci studia, tedy na podzim.

---

037 KOBLIHA

Neříkejte, a jak dlouho ta škola vlastně trvala?

---

038 PREJZEK

No, pokud si dobře pamatuji, začali jsme v červnu, pak dva měsíce prázdnin a na podzim státnice, promoce a titul promovány režisér.

---

039 KOBLIHA

Aha, a já, kde se to turbostudium vzalo. Myslel jsem, že je to plzeňský vynález. Kolik vás na škole vlastně studovalo?

---

040 PREJZEK

Byli jsme dva a oba jsme se prosadili. Já v umění a ten

---

druhý? Ten zběhl z oboru a úspěšně se živil jako věštec. Dodnes ho vidím, tu jeho lví hřívu, pohled upřený do dále...

---

041 KOBLIHA

Za komunistů? To snad ani nebylo možné.

---

042 PREJZEK

Ale ano, v prognostickém ústavu.

---

043 KOBLIHA

Ach tak, to se vás raději nebudu ptát na jméno. Abychom tuto jistě velmi zajímavou oblast uzavřeli, ještě pár slov k vaší emigraci do Koulenie.

---

044 PREJZEK

To je úplně prosté. A o nějaké emigraci nemůže být řeči. Na Koulenie jsem byl vyslán, abych tam založil režisérskou školu. Tehdy tam zvítězil pokrokový režim v čele s poručíkem Eskymem a potřebovali pomoc. Nemyslete si, bylo to dosti náročné. Nejtěžší bylo získat potřebné přístrojové vybavení. To víte, chudá rozvojová země, málo prostředků, všechno u ledu. Ale naštěstí jsem získal do začátků dva vyřazené žebříňáky jako dar zdejší vlády spřátelené zemi.

---

045 KOBLIHA

O panu Eskymovi jste se zmiňoval už v úvodu. Nebyl to snad Jan Eskymo Velzl, ten slavný cestovatel ze Zábřehu na Moravě? Jeden by neřekl, co všechno za svůj život stihl! Kamkoli se ve světě obrátíš, všude najdeš Čecha.

---

046 PREJZEK

To je někdo úplně jiný, tenhle byl z Jevíčka. Všichni jsme ho měli rádi, byla to velká osobnost. Když zemřel, plakala celá Koulenie. Saně s rakví táhli čtyři bílí sobi a za nimi šly všechny významné osobnosti a téměř všechen lid. Omluveni byli jenom nemocní, kteří byli upoutáni na lůžko, a ti, co byli mimo naši ostrovní republiku. Také oba dva vězni byli po dobu státního smutku na dva dny propuštěni, aby se mohli zúčastnit

smutečního obřadu, jak si náš velký vůdce v případě své smrti přál.

047 KOBLIHA

Když o těch Eskymech přemýšlím, možná byli spříznění. I ten podobný osud. Velzl byl zlatokop, cestovatel a mimo jiné také náčelník Eskymáků. *Pokyvuje hlavou*. Je to možné. Anebo si možná váš milovaný poručík dal to jméno jako pseudonym, stejně jako to udělal chilský básník Jan Pablo Neruda. Jenže ten převzal své druhé křestní jméno od Pabla Verlaina.

048 PREJZEK

Usilovně přemýšlí. Pokud vím, tak náš vůdce se Pablo nejmenoval.

049 KOBLIHA

Už to tak bude, ti tři příbuzní určitě nebyli. Kolik má Koulenie vlastně obyvatel?

050 PREJZEK

Podle posledního sčítání lidu 568 obyvatel.

051 KOBLIHA

Omlouvám se, malinko jsme odbočili. Pokračujte prosím. Mluvil jste o pohřbu vašeho vůdce.

052 PREJZEK

Yes. Na nádvoří před hradem se konala tryzna a kromě mnoha projevů na ní zazněly jímavé verše našeho největšího básníka Jeepa Koulenského. V pozadí hráli Osudovou od Ludwiga van Beethovena. Ještě dnes se mi derou slzy do očí, když si na tu báseň vzpomenu. Umím ji celou z paměti:

Ó, daleká země zaslíbená
Která s nám dala svého syna
Eskyma, vládce velikého
Jak jsme jen malí vedle něho!

On uměl všechno zařídit
Chalupu, auto, pivo, byt!
Než rok si s rokem podal ruce
Vedl náš lid do revoluce
Za svobodu a světlé zítřky
By bílý tyran padl z výšky
Bez tebe národ zahyne
Ó, milovaný Eskyme!

[1,2]

053 KOBLIHA

Opravdu jímavé. *Utírá si s utajovaným smíchem oči.* Abychom pokročili, přejděme k vaší práci. Nejdříve, jestli dovolíte, pár poznámek na úvod. To víte, jste slavná osobnost, všude se o vás mluví. Také se říká, že máte vysoké umělecké nároky na dabéry a že většina u vás vydrží nejdéle jedno dabování. Co je na tom pravdy?

054 PREJZEK

To pravda je, ale jenom z části. Podívejte se, já jako slavný režisér mám kolem sebe taky hodně bulváru. A co ten si někdy navymýšlí! Třeba, jak jste řekl, ty vysoké nároky. Tuhle to rozebírali v jedněch novinách na titulní straně. Že to máte odtamtud? *Podívá se na Koblihu. Ten vrtí hlavou.* Ne? Hm, no nic. Ale já přece dabérům říkám – podívejte se, chci od vás to a to za tolik a tolik peněz. Tedy pokud to svedete. A když svedete, berete nebo neberete? To je demokratické.

055 KOBLIHA

Chápu, ale třeba nemají tolik možností a musí přistoupit i na tvrdé podmínky. I v Koulenii určitě čekají herci na telefon od svého agenta a jsou rádi, když nějakou tu roli dostanou.

056 PREJZEK

Mávně rukou a pokračuje. Nebo tuhle jsem se dočetl, že prý moc piju. Prosím vás, kdybyste viděl, jaké potoky prolévají někteří umělci hrdlem! Proti tomu je moje pití jako rosa po ránu.

057 KOBLIHA

K tomu se já mohu jen těžko vyjádřit. Někdy bývá i rosa vydatná. Právě podle vašeho přání jednu nesou.

Přichází servírka a přináší lahev se sklenicí. Sklenici nalije a obojí postaví před Prejzka. Prejzek se napije, lahev položí na zem vedle sebe a v průběhu rozhovoru si nenápadně dolévá.

---

058 PREJZEK

Děkuji. Ale ještě k těm dabérům. Já nejsem odkázaný pouze na externí spolupracovníky. Mám také svoje věrné, opravdu skalní kolegy, takový svůj štáb. Dva z nich mě sem doprovázeli, mohl jste je vidět před studiem.

059 KOBLIHA

Fistulkou. Ti dva venku? Já myslel, že to jsou invalidi! Jeden nohu v sádře, druhý celý popálený.

060 PREJZEK

Popálený? Opálený jste chtěl říct. Pokud vím, vrátil se z Ekvádoru a asi tam pobýval dlouho na sluníčku.

061 KOBLIHA

Ach tak, neměl jsem čas si ho pořádně prohlédnout. Spěchal jsem do studia.

062 PREJZEK

Rozrušeně pokračuje. A invalidi? Zasloužili dabéři, řeklo by se tady. Náhodou mají za sebou dlouholetou skvělou kariéru. Pokud jde o drobné úrazy, každé povolání má holt svá rizika. Taková zlomená noha nestojí za řeč. Ostatně za každý úraz dostanou příplatek navíc. A to o mně říkají, že jsem škudlil.

063 KOBLIHA

Vy jste, pane režisére, nesmírně inspirující umělecká osobnost. Co všechno se o vás už nenapovídalo.

064 PREJZEK

Většinou jsou to lži nebo polopravdy.

065 KOBLIHA

Chápu. Teď k vašemu dabingu. Na ten jste přešel až později.

066 PREJZEK

Sure. Víte, než jsem odešel do Koulenie, pracoval jsem tady u filmu a několik jich taky natočil. Určitě znáte drama Tři prášky po jídle.

---

067 KOBLIHA

Ano, ale já tu mám v poznámkách Tři flašky po jídle. Čerpal jsem to z ročenky.

---

068 PREJZEK

Neuroticky. To mi určitě udělali v redakci naschvál! To víte, jak je jednou někdo slavný, tak si na něm kde-kdo smlsne. Přitom to vyprodávalo kina podobně jako Pomsta eunucha. Teď připravujeme jeho remaster dubbing a já hledám nové, neotřelé hlasy. Když vás tak poslouchám, tu vaši nádhernou fistulku – vy byste se mně náramně hodil na hlavní roli.

---

069 KOBLIHA

Zaraženě, s rozpaky. Ale já přece...

---

070 PREJZEK

Chcete říct, že byste tu roli nezvládl? Nebudte zbytečně skromný, jsem přesvědčen, že ano. Ostatně se tomu dá pomoci. Určitě se k tomu ještě vrátíme.

---

071 KOBLIHA

Promiňte, ale já bych se vrátil k vaší předchozí poznámce. Ta mě eminentně zajímá. Jak byste dokázal, tedy kdybych tu roli vzal, abych se projevoval jako kleštěnec?

---

072 PREJZEK

Na to jsou různé metody, je to takové moje výrobní tajemství. Nejčastěji používám metody ruční či mechanické. Jsou spolehlivé a levné. Základem je však nadání v tomto směru. Pokud se dohodneme, určitě nějakou z nich vybereme.

---

073 KOBLIHA

Já že mám nadání k tomu být kleštěncem? To je přece svým způsobem póurazový stav!

---

074 PREJZEK

Jak jsem řekl. Ale kde jsme to přestali?

---

075 KOBLIHA

Že jste tady před odchodem do Koulenie točil filmy.

---

076 PREJZEK

Of course, no a já, jako většina mých kolegů v Koulenie, jsem silně ovlivněn Stanislavským. Víte, kdo to byl?

---

077 KOBLIHA

Kdo by neznal Konstantina Sergejeviče Stanislavského a jeho školu, zakladatele MCHATu, tedy Moskevského uměleckého akademického divadla.

---

078 PREJZEK

No, já říkám místo mchat „mad“, lépe se to vyslovuje.

---

079 KOBLIHA

Mad? Ale to je anglicky šílený.

---

080 PREJZEK

Ono v té jeho době bylo šíleného dost, you are right. Na druhou stranu jsem na jeho systému založil vlastní metodu hyperrealdubbingu.

---

081 KOBLIHA

Můžete nám ji trochu přiblížit?

---

082 PREJZEK

Velmi rád. Víte, když se díváte na dubbingy v různých zemích, zjistíte, že to vůbec není ono. To, co ten dabér říká, pocitově neodpovídá tomu, co herec předvádí na plátně. Jen to tak odbude a někdy dokonce namluví všechno jen jeden herec. Terrible!

---

083 KOBLIHA

Promiňte, že vás přerušuji, ale třeba u nás v Česku je přece dabing na vysoké úrovni.

---

084 PREJZEK

Certainly, ale to je podle mě stejně málo. Já učím své dabéry, aby scény z filmů prožívali, jako by byly skuteč-

---

né, a proto jdu ještě dál než Stanislavkij. On chtěl, aby herec vnímal jen roli, kterou hraje a byl tak pro diváka přesvědčivý, zatímco já pro dubbing vytvářím scény přímo ze života.

---

085 KOBLIHA

Promiňte, dost dobře nechápu...

---

086 PREJZEK

To je jednoduché – například, když praskne vodovodní kohoutek, tak nechám kohoutek skutečně někde prasknout. Pokud je tam scéna, že prasklý kohoutek někdo opravuje, vytvořím herci-dabérovi takové podmínky, aby tu příhodu prožil doopravdy. Snaží se vodu zastavit, používá nástroje, křičí u toho, protože když se mu to nepovede, tak mu strhnu peníze z platu. Pro zvýšení účinku nedostane třeba hned potřebný hasák a to jsou potom panečku nervy. Křik, pláč, že si nevydělá...

---

087 KOBLIHA

K tomu najímáte nějaké instalatéry, nebo oslovíte umělce ze svého štábu?

---

088 PREJZEK

Instalatéra nenajímám nikdy! Ten to má za chvilku hotové a ještě chce příplatek. Do těchto rolí obsazuji výhradně laiky. Snižuji si tím i provozní náklady.

---

089 KOBLIHA

Ale jim se to musí prodražovat.

---

090 PREJZEK

Well, na druhou stranu některé scény použiju z natáčení i vícekrát, takže znova ušetřím. Například trhání zubů.

---

091 KOBLIHA

Trhání zubů... Nestačím se divit, pane režisére. To natáčíte někde v zubní ambulanci?

092 PREJZEK

Většinou ano.

093 KOBLIHA

Řekl jste většinou? A když nemáte ambulanci...?

094 PREJZEK

Tak si vypomůžeme u nás ve studiu. Máme tam jednoho zručného podkováře. Poslyšte, ale to není jen o ambulanci. My přece musíme sladit zvuk s obrazem. U zubních lékařů to naráží na nepochopení, ale největší potíže jsou s pacienty. My jim trpělivě vysvětlujeme, co od nich chceme, jak mají křičet, když se jim ten zub trhá a zopakovat to, když se záznam nepovede. S takovými amatéry se těžko pracuje, ale zase ten výsledek... Je v něm taková neotřelost, originalita. Toho se nám nedaří někdy dosáhnout ani u profesionálních dabérů.

095 KOBLIHA

To je opravdu pozoruhodné. A to trhání zubů je s umrtvením, nebo bez?

096 PREJZEK

Samozřejmě že bez. S opichem nic necítíte a taková scéna pak postrádá citový a umělecký náboj. Divák by byl ochuzen.

[1,3]

097 KOBLIHA

K tomu není co dodat. Teď bych se vás rád zeptal na to hlavní, co naše diváky asi nejvíce zajímá, totiž zda připravujete nějaký dabing tady v České republice?

098 PREJZEK

V současné době tu budu točit dubbing k poslední scéně filmu s názvem U mučednického kůlu. Film má hvězdné obsazení, proto si musím na dubbingu dát zvlášť záležet, a to na každém detailu.

099 KOBLIHA

Bojím se domyslet souvislosti...

100 PREJZEK

Vy si asi myslíte, že je pro nás problém sehnat pár domorodců?

101 KOBLIHA

To jsem zrovna na mysli neměl... A jací domorodci? Indiáni? Nemohu si teď vzpomenout, jestli nějaké v Koulenii máte. Nebo je to dovoz ze Severní Ameriky? Například Huróni, ti prý také hodně řvou.

102 PREJZEK

Co vás nemá! To je taková rozšířená laická představa. Kominíka přece také nemusí dabovat vždycky jenom kominík, že? *Směje se.* Mám s tím přece bohaté zkušenosti. Tohle se řeší na mezinárodní úrovni. *Věcně.* Pro takové scény si vybírám dabéry mezi lidožrouty. Jednak jsou lačínější a po umělecké stránce pro diváka s mnohem větším... benefit. Jak se to řekne česky?

103 KOBLIHA

Přínos nebo také benefit. Už jste něco takového režíroval?

---

104 PREJZEK

Sure, například sérii filmů s Vinnetouem a Old Shatterhandem. Určitě je znáte, točili to východní Němci – Poklad na stříbrném jezeře nebo Poslední výstřel...

---

105 KOBLIHA

Já myslel, že to dabovali naši herci. Vinnetoua Stanislav Fišer a Old Shatterhanda, pokud si dobře vzpomínám, Vladimír Ráž.

---

106 PREJZEK

Of course, až na ty dramatické scény. Na ty si mě pozvali z Koulenie.

---

107 KOBLIHA

Ano, to už jste tam několik let působil. Ještě bych se vrátil k těm lidožroutům. Proč zrovna oni? Nestačilo by přece jen najmout těch pár domorodých indiánů? Ti, pokud vím, také zajatce mučili, ale že by je zrovna jedli... Alespoň jsem o tom neslyšel.

---

108 PREJZEK

Na tom je přece založena moje metoda hyperrealdubbingu!

---

109 KOBLIHA

Že zajatce nakonec snědí?!

---

110 PREJZEK

Kdo tu mluví o konzumaci? Ostatně by to ani nešlo, znáte to, lidská práva a podobné hlouposti.

---

111 KOBLIHA

Ale proti mysli by vám to nebylo.

---

112 PREJZEK

Rozhořčeně. Pro mě je rozhodující umělecký výsledek! A proč lidožrouti? *Trochu se zasní.* Oni vám mají k těm zajatcům úplně jiný vztah. Mají je rádi, oni je do slova a do písmene milují. Oceňují všechny jejich kvality. U indiánů ne, tam by to byla jenom msta, záporný cit. Hrůza.

Moji lidožrouti vnášejí do děje více lásky, vášně, jestli mi rozumíte.

---

113 KOBLIHA

Obávám se, že ne tak docela. Představa, že mě někdo s láskou sní...

---

114 PREJZEK

Ale vždyť je to jenom dubbing! Víte co, zvu vás na zkoušku, už kvůli tomu eunuchovi. Normálně to nedělám, předkládám lidem až výsledek. U vás udělám výjimku. Mám prvotřídní dabéry z Papuy-Nové Guiney. Při hlasových zkouškách byli fantastičtí. Jeden můj asistent málem přitom přišel o prst. To ten divoch Uhu-Muhu.

---

115 KOBLIHA

Děkuji za pozvání. Být na zkoušce, kterou řídí světoznámý dabingový režisér, je pro mě velké vyznamenání. Bude tam však bezpečno? Co když se nějaký Uhu-Muhu rozparádí! Pro mě je důležitý každý prst.

---

116 PREJZEK

Do not worry, nebojte se, ochranku máme zajištěnou taky od nich, z Papuy. Její kmen opustil lidožroutství už před mnoha lety. Jsou to studovaní lidé a dělají mi zároveň tlumočníky. Oni ti domorodci na tasery nebo pepřové spreje moc nedají. Jsou docela odolní, když jde o jídlo. Ale na konkurenci pochopitelně ano, na tu dají, té se bojí. A ten Uhu-Muhu? To je takový prostáček, domorodý kuchař. Pořád se ptá, jestli už může někoho připravit k snědku. Podle toho si ho tam pojmenovali. Uhu-Muhu znamená v papuánštině něco jako Už můžu?

---

117 KOBLIHA

Proč mu to nevysvětlíte?

---

118 PREJZEK

On by to nepochopil. A právě v tom je jeho kouzlo. Se zásadami Stanislavského byl ovšem seznámen také. Ostatně – znáte fotografa Lago Corazza?

---

119 KOBLIHA

Přibližte mi ho prosím. Nejsem tak sečtělý.

120 PREJZEK

Ten o lidožroutství vydal knihu. Mimochodem s velmi působivými fotografiemi.

121 KOBLIHA

Ano? Účastnil se snad hodování? Že by kulturní vliv z Francie? Její prezident prý jednou taky... tedy někde v Africe, ve Středoafričském císařství, při státní návštěvě...

122 PREJZEK

O tom nic nevím. Já na té hostině nebyl.

123 KOBLIHA

Hm, a jsou v knize jen obrázky?

124 PREJZEK

Knihy má samozřejmě i komentář. Napsala ho antropoložka Ammannová a právě ta cituje místní obyvatele, že prý jim nejvíce chutnají Japonci. My Evropané jsme údajně moc slaní a zapácháme. Máme asi podle nich nižší úroveň osobní hygieny. Ostatně Papua-Nová Guinea je svojí čistotností známa. Tak vidíte, nemáte se čeho bát.

125 KOBLIHA

Ale co když ten Uhu-Muhu bude chtít změnit jídelníček? Ochutnat něco exotického? Přece jen se zakousl do vašeho asistenta!

126 PREJZEK

Rozhodně. To bylo jen drobné technické opomenutí. Jak jsem řekl, nemáte se čeho bát!

127 KOBLIHA

Na závěr bych se vás rád zeptal, jak se vám žije v nové vlasti?

128 PREJZEK

Pro mě Koulenie tak úplně nová vlast není. Pochází z ní moje babička z otcovy strany, takže tam mám celkem rozsáhlé příbuzenstvo. Namluvil si ji můj děd, když byl na vandru, a spolu s ní tam založil a provozoval první útulek pro dámy. Mimochodem velmi úspěšný podnik, s kulturními vložkami pro bohaté zahraniční turisty.

129 KOBLIHA

Myslíte domorodé tance a zpěvy?

130 PREJZEK

Ty zavedl až později.

131 KOBLIHA

Rozumím. A teď, pro naše diváky, na opravdu úplný závěr ještě pár doplňujících slov o Koulenii. Koulenie je ostrovní stát, který se nachází mezi severním a jižním pólem. To je také hlavní důvod, proč nám tak často mrzne úsměv na rtech, když se setkáme s tamními obyvateli. Další podrobnosti o této nevšední zemi a jejích lidech se dočtete na stránkách Wikipedie. *Obrátí se k Prejkovi.* Vám, pane režiséře, děkuji za návštěvu v naší talk show „To jste ještě neviděli“ a věřím, že nebyla poslední.

132 PREJZEK

Ukazuje dva vztyčené prostředníčky. Goodbye, folks. Držte se vašich prostředníčků!

Opona jde dolů.

[II,1]

Divadelní jeviště

Na jevišti stojí kůl, před ním Prejzek a dabér Cumel. U režisérské židle je lahev, ze které Prejzek občas upíjí. Opodál stojí dva lidožrouti s ochrankou. Přichází Kobliha s taškou v ruce.

133 PREJZEK

Bodře. Tak vás tady vítám. Potřásá si s ním rukou. Dovolte, abych vám představil našeho špičkového herce-dabéra pana Cumela. Pochází z jedné malebné vísky pod Cukrákem. Proto jsme mu začali říkat Cumel.

134 KOBLIHA

Máte na mysli někdejší televizní a rozhlasový vysílač nad Prahou?

135 PREJZEK

Naturally, právě ten. A s panem zvukařem jste už mluvil?

136 KOBLIHA

Ano, před chvílí, než jsem přišel sem. Sympatický člověk. Také podle všeho vynikající odborník.

137 PREJZEK

Jistě, jen občas špatně slyší.

138 KOBLIHA

Opravdu? To je u zvukaře dost podstatná vada. Ale já ten dojem neměl.

139 PREJZEK

Tak jsem to nemyslel. Chtěl jsem říct, že není někdy dosti pohotový, je pohodlný. Volám na něj a on nic. Pak zjistím, že třeba spí nebo dělá, co nemá. Ale jako odborník je samozřejmě vynikající. To víte, i slavní režiséři mívají trápení se zaměstnanci. *Podívá se na hodinky.* Teď jistě prominete, jsme všichni tak trochu otroci času.

---

140 PREJZEK

Hovoří k Cumelovi. Scénář jste si přečetl?

141 CUMEL

Ano, dokonce několikrát. Pečlivě jsem se doma připravil.

142 PREJZEK

To vás chválí! Můžete mně a hlavně panu Koblihovi přiblížit, jak taková příprava probíhá? Je v našem oboru nezkoušený. Třeba v něm vzbudíte lásku k našemu řemeslu.

143 KOBLIHA

Pro sebe k divákům. To sotva.

144 CUMEL

Se zaujetím. Tak nejdříve jsem si nanosil na zahradu hromadu suchých klacků.

145 PREJZEK

Ke Koblihovi. Má pěknou vilu, kterou si koupil za vysoké honoráře, které u mě dostává. Obrátí se k Cumelovi. Jak to bylo dál, nenapínejte nás!

146 CUMEL

Se vzrůstajícím západem. Nechal jsem oheň pořádně rozhořet a pak jsem k němu přistoupil, jak nejbliže to šlo. Když mi začaly doutnat boty, začal jsem se hlasově rozvíčovat. Nejdřív mi křik moc nešel, byl jsem trochu zahleněný, ale pak jsem se dostal do formy. Řval jsem, až se lidi sbíhali. Byl bych vydržel řvát ještě dlouho, aby mi to vešlo důkladně do krve – už kvůli vám, rejžo, protože vím, jak vám na tomhle dabingu záleží. Ale přijeli ti pitomí strážníci a zavolali hasiče. Snažil jsem se jim vysvětlit, že se jen připravuji na umělecké vystoupení a že mi to kazí, ale nechtěli to pochopit. Nakonec mě naložili do auta a odvezli do ústavu.

147 PREJZEK

To je pořád dokola. Velký umělec všude naráží na nepochopení... A jak to dopadlo?

170 KOBLIHA

No, když to říkáte. A kolik za to zařvání dostane?

171 PREJZEK

Odhaduji to tak na váš půlroční plat. Vidíte, že škudlil nejsem. Umím dabéra dobře zaplatit.

172 KOBLIHA

Kolik těch scén ve filmu má? Jednu, dvě?

173 PREJZEK

Celkem pět.

174 KOBLIHA

Pět?! To je dabování opravdu dobře placené. Začíná se mi to líbit. Za ty peníze budu řvát od rána do večera.

175 PREJZEK

Já vám to říkal, že vás ta práce časem zaujme. Možná se tu pro vás najde nějaká rolička. *K ochrance*. Ať se připraví Uhu-Muhu se společníkem a zatančí oslavný tanec s bubnem.

176 1. ČLEN OCHRANKY

K Uhu-Muhuovi. Pako, kulapata tu?

177 UHU-MUHU

Kulapata tsunami hi.

178 PREJZEK

Co říkal?

179 1. ČLEN OCHRANKY

Že se jen trochu rozcvičí.

180 PREJZEK

Jak to bude trvat dlouho?

181 1. ČLEN OCHRANKY

Chvilku, ohmatají si zajatce a oba si trochu zakřepčí.

---

182 PREJZEK

Tak rychle do toho, ať se to nezdržuje!

---

183 UHU-MUHU

Ohmatává zajatce a přitom pro sebe cosi mručí.

---

184 PREJZEK

Všechno v pořádku?

---

185 1. ČLEN OCHRANKY

Povudala chuťa na to?

---

186 UHU-MUHU

Vrtí nerozhodně hlavou, ale nakonec se zatočí na patě, dupne a se svým společníkem udělá pár domorodých tanečních kroků.

---

187 PREJZEK

Zvukař připraven? *Chvíli ticho.* Tak zvukaři, co tam děláte, spíte? *Ze zákulisí se ozve výskot a ženský smích. Pak překotná odpověď zvukaře.*

---

188 ZVUKAŘ

Trochu jsem se předcvičoval, rejžo.

---

189 PREJZEK

O.K. Ale tu přípravu si nechte, až budeme dabovat Johanku z Arku. *K ochrance.* Řekněte jim, ať začnou. *Domorodci se postaví před kůl. Jedeme!* *Lidožrouti za zvuku bubínku a pokřiku tančí kolem kůlu a mávají oštěpy.*

---

190 LIDOŽROUTI

Brzožere huboumele, hulalala vika u!

---

191 PREJZEK

Stop, stop! Takhle to nejde. Chybí tomu ta vášeň, jakou jste předvedli při zvukových zkouškách. *K ochrance.* Přeložte jim to. Musí se to zlepšit.

---

192 1. ČLEN OCHRANKY

Akohrali malovali vutanaka ika!

---

193 UHU-MUHU

Hubenami malavoni makakaka hu!

---

194 PREJZEK

Co říkal?

---

195 KOBLIHA

Myslím, že mu občas rozumím. Teď říkal něco o hubenosti.

---

196 PREJZEK

Je to tak?

---

197 1. ČLEN OCHRANKY

Ano. Říkal, že ten zajatec je moc hubený a malý.

---

198 KOBLIHA

Kdo by to řekl, že čeština je s melanéskými jazyky tak příbuzná!

---

199 PREJZEK

Ano, jedná se o skupinu rajských jazyků. Je to od slova RaJ, restaurace a jídelny. Tam se taky žralo. Zvláště mezi vedoucími. Ostatně, v tichomořské oblasti působila též skupina odborníků z RaJe v rámci internacionální pomoci socialistických států rozvojovým zemím. Nelze zapomenout ani na studium jejich domorodců na našich potravinářských školách. Například naše ochranka. Oba mají hotelovou školu. Proto se s nimi domluví, i když ten druhý je takový mlčoun. Ale hezky se dívá.

---

200 KOBLIHA

Teda, pane režisére, já žasnu, jak jste vzdělaný!

---

201 PREJZEK

Děkuji, teď však není na vysvětlování čas. Domorodci začínají být netrpěliví. *Obrátí se k ochrance.* Snažte se

---

je přesvědčit. Ať si třeba představí nějakou domorodou ženu tam od nich. Ty jim prý chutnají nejlépe. Proč jim to šlo tak dobře při zvukových zkouškách!

---

202 1. ČLEN OCHRANKY

Nošažena peredsebevida.

---

203 UHU-MUHU

Nošažena budaleka. Ana kala kukuruku! Omaka rejža avitare hai!

---

204 PREJZEK

What is happening? Co se děje? No?

---

205 1. ČLEN OCHRANKY

Uhu-Muhu říká, že potřebuje mít pořádného zajatce, myslí tím pořádně tlustého zajatce. Na hubeného není taková chuť a ženy z jejich ostrova jsou moc daleko.

---

206 KOBLIHA

Teď jsem mu taky trochu rozuměl. Jenom nevím, co znamená ana kala kukuruku.

---

207 1. ČLEN OCHRANKY

To je taková slovní hříčka – zhruba přeloženo „je štíhlý jako holoubek“.

---

208 PREJZEK

Kukuruku je holoubek? To je jako v té písničce.

---

209 1. ČLEN OCHRANKY

Ano, a že při zkoušce to šlo Uhu-Muhuovi tak dobře proto, že myslel na vás. S tímhle zajatcem nemůže dělat velké umění.

---

210 PREJZEK

Nonono, to je najednou problémů. Tak proto mě při vítání tolik objímal. On si mě ohmatával! Ale já se ke kůlu postavit nemohu. Vyloučeno. Nemá mě tu kdo zastoupit. Počkat!

Obrátí se ke Koblilovi. Kolik vážíte?

211 KOBLIHA

Tak devadesát kilo. Proč se ptáte?

212 PREJZEK

Teď máte skvělou příležitost si tu malou roličku stříhnout. Necháme vás připoutat ke kůlu místo Cumela. V řevu je dobrý, ale s tou váhou... Tlačí nás čas, nestačil by se vykrmit.

213 KOBLIHA

Zděšeně. Já u kůlu nikdy nestál. Nedokážu se tak rychle do té situace vžít. Taky se podívejte, jak na mě Uhu-Muhu koulí oči. Ne, já prostě nemohu!

214 PREJZEK

Každý z nás musí občas přinést na oltář umění nějakou oběť. Ochranko, přivažte ho místo Cumela! *Ochranka po Koblihovi skočí a vleče ho ke kůlu. Kobliha se jí vytrhne, utíká jí po jevišti, ale ochranka ho nakonec dohoní. Potom odváží Cumela a ke kůlu připoutají Koblihu. Kobliha úpí vysokým hlasem.*

215 PREJZEK

To je nádhera! Zvukaři, sjeďte to, bude se nám to hodit do Pomsty eunucha. Je to tak autentické! Jako při skutečném kleštění! Super! Kobliho, vy jste opravdu talent! *K ochrance.* Ať se Uhu-Muhu se společníkem připraví. *Uhu-Muhu přistoupí ke Koblihovi a ohmatává ho. Dvakrát mlaskne a pak odstoupí.*

216 UHU-MUHU

Malo, ale dobro.

217 KOBLIHA

Zoufale. Pane režisére, řekněte jim, ať mě odváží! Že jim dám korále a obrázky s naší velikou herečkou.

218 PREJZEK

Na korále dneska domorodce nenachytáte. Zvukaři! Připraven?

219 ZVUKAŘ

Ano, rejžo!

220 PREJZEK

Jedem!

221 LIDOŽROUTI

Tancují a zpívají: Brzožere huboumele, hulalala vika u! Pokřik několikrát zopakují a postupně zesilují hlas. Nakonec vykřiknou s oštěpy namířenými na Koblihu a chystají se ho probodnout.

222 KOBLIHA

Pane režisére, pomoc! Oni mě zapíchnou a sežerou! V té chvíli přibíhá ke kůlu ochranka, postaví se před Koblihu a lidožrouty odtlačí.

223 PREJZEK

Nevnímá a zamyšleně hledí před sebe. Pak řekne nahlas. Pořád to není ono. S takovou Velkou cenu nedostaneme. Mohli bychom zkusit tu herečku, to by mohlo zabrat. Kde máte ty obrázky?

224 KOBLIHA

Zmučeně od kůlu. V tašce.

225 PREJZEK

Hrabe se v Koblihově tašce a vytáhne pár obrázků. Hmm, pěkná fotka. A dokonce plakát! K ochrance. Co jí říkáte? Kluci, pojdte se také podívat! Mává na Uhu-Muhua a jeho společníka. Lidožrouti s ochrankou chválí obrázek domorodým jazykem (herci říkají, co jim slina přinese na jazyk).

226 PREJZEK

K ochrance. Líbí se jim?

227 1. ČLEN OCHRANKY

Ano, říkají, že je to moc hezky vykrmená paní a jestli si ty obrázky můžou nechat? Ukážou je prý doma, aby jim všichni záviděli. A jestli prý je ta paní tady?

228 KOBLIHA

Ne, ta paní už nežije.

229 1. ČLEN OCHRANKY

Překládá tanečnickům. Uhu futral.

230 LIDOŽROUTI

Kulabuba mastnahuba.

231 PREJZEK

Co říkali?

232 1. ČLEN OCHRANKY

Že to musela být velká hostina.

233 PREJZEK

Kdepak, co vás nemá, tady se lidi nejedí. Můžu vám ale fotku přišpendlit na kůl, aby se vám dobře tancovalo.

234 LIDOŽROUTI

Vrtí oba nesouhlasně hlavou.

235 UHU-MUHU

Papirbere, sercobere, a pro tancuš živo bu.

236 PREJZEK

Ano?

237 1. ČLEN OCHRANKY

Říkají, že obrázky jsou hezké a že je budou nosit na srdci, ale pro tancování musí být někdo živý.

238 PREJZEK

Asi se opravdu budu muset obětovat já.

239 KOBLIHA

Od kůlu. Určitě, pane režisére! Obětujte se! Přece Uhu-Muhu říkal, že se mu líbíte! To je výsada největších režisérů, že hrají ve vlastním dabingu!

---

240 PREJZEK

Polichoceně. Myslíte? Ale já zatím o žádném neslyšel.

241 KOBLIHA

Naléhavě. No právě, takovou vrcholnou scénu nemůže zahrát nikdo jiný než vy! Proto taky máte už tři Velké ceny a ostatní ne! Hlavně mě už odvažte!

242 PREJZEK

Na tom určitě něco je. Velikost je mi vlastní. V tom máte, pane Kobliho, stoprocentní pravdu. Dobrá, obětují se pro své umění. *K ochrance.* Odvažte pana Koblihu.

243 OCHRANKA

Odvazuje Koblihu. Poté se Prejzek radí s Cumelem, ten živě gestikuluje a ukazuje ke kůlu. Není jim rozumět.

244 KOBLIHA

Přihlíží z povzdálí, mne si zápěstí a pak zdráhavě ke dvojici přistoupí. Opatrně se zeptá. Doufám, že mě tu již není třeba.

245 PREJZEK

Ještě počkejte. Za chvíli budeme končit. Obsazovat vás už nebudu, dnešní roli berte jako zvukařskou zkoušku. To znamená bez nároku na honorář.

246 KOBLIHA

To se mi opravdu ulevilo, že už bude konec. Na honorář jsem ani nepomyslel. Můžete mi říct, co máte ještě v plánu?

247 PREJZEK

Cumel mi radí, jak nejlépe tu roli zahrát. Jako dabér má obrovské zkušenosti.

248 KOBLIHA

K divákům posměšně. To tady známe z minula. Víte, jak se množí volové? No přece předáváním zkušeností! *A hystericky se směje. K Prejzkovi.* Proč pan Cumel kulhá?

---

249 PREJZEK

Poodejde od Cumela, který odchází do zákulisí a důvěrně se nakloní ke Koblihovi. To má také z dubbingu. Když jsem natáčel Poslední výstřel, Cumel se obětavě nabídl, že se pro věrné vyjádření scény nechá postřelit. Samozřejmě za příplatek.

---

250 KOBLIHA

Nevěřicně kroutí hlavou. To je ale odvaha.

---

251 PREJZEK

Samo sebou to muselo mít všechny právní náležitosti. Uzavřená pojistka pro případ, kdyby se netrefili podle smlouvy...

---

252 KOBLIHA

Kam to bylo?

---

253 PREJZEK

Podle smlouvy, odborně řečeno, do zevního horního čtverce hýždového svaly, tedy do míst, kam se dávají injekce. Aby to bylo bezpečné.

---

254 KOBLIHA

A jak to dopadlo? To mě opravdu zajímá.

---

255 PREJZEK

Po pravdě řečeno, oba na to neradi s Cumelem vzpomínáme. Bylo to jeho první a podotýkám jediné selhání za celou dobu naší spolupráce.

---

256 KOBLIHA

Už mě nenapínejte, pane režisére!

---

257 PREJZEK

Tak dobrá. Cumel kontrakt podepsal, ale pak si to nějak rozmyslel. Jenže smlouva je smlouva; domlouvali jsme mu, dodávali odvahy, zvukař byl připravený, ale on že ne a ne a najednou vzal do zaječích. Co teď?! Naštěstí byl náš ostřelovač připraven a pohotově vystřelil. Ale proto-

že Cumel kličkoval, byl zasažen nejdříve do nohy, podruhé do choulostivých míst a teprve až pak do zadku. Svě selhání nám však vynahradil třemi nádhernými výkřiky. Vinnou by to lépe nesvedl. Od té doby ale Cumel kulhá. Asi byl zasažen nějaký nerv nebo co. Taky se mu trochu zvýšil hlas. Proto jsem s ním původně počítal do role kleštěnce, tedy než jsem přišel na vás. *S větším důrazem.* Kdyby v klidu vyčkával s vystrčeným zadkem, tak se mu to nestalo. Byla to jednoznačně jeho vina.

---

258 KOBLIHA

Zajímavé, zajímavé. Ale jistě nastala také škoda na majetku. Prostřelené kalhoty...

---

259 PREJZEK

Ani nápad. Kvůli prevenci měl obnaženou spodní část těla.

---

260 KOBLIHA

Nechci se ptát na detaily a zdržovat. Jen mě zajímá, jakou jste použili ráži?

---

261 PREJZEK

Pohoršeně. Co vás nemá? Copak jsme barbaři? Docela obyčejné štětinky se solí. *Podívá se na hodinky.* To už je hodin. Ještě musím stihnout pár věcí. *Odvrátí se od Koblíhy k ochrance.* Teď mě připoutejte, abychom udělali tanečnickům po vůli.

Ochranka vede Prejzka ke kůlu a připoutá ho. 2. člen ochranky ho přitom ohmatává. Připojí se k nim i oba tanečníci a přitom mlaskají.

---

262 PREJZEK

Neklidně k 1. členu ochranky. Co si na mně zkouší? U tanečnicků to pochopím, ale proč váš kolega? Moc řečí nenadělá a teď tohle!

---

263 1. ČLEN OCHRANKY

Klid, rejžo, on tady kolega je jen jinak pohlavně orientovaný. To nemá s lidožroutstvím nic společného.

---

264 KOBLIHA

K divákům. Že by kluci v akci?

---

265 PREJZEK

Kývne na souhlas a útrpně se nechá chvíli ohmatávat. Pak rázně řekne. To by snad stačilo. Zeptejte se Uhu-Muhua, jestli jsou oba připraveni.

---

266 1. ČLEN OCHRANKY

Uhu chuťa velka?

---

267 UHU-MUHU

Uhu velka.

---

268 1. ČLEN OCHRANKY

Ano, můžeme začít.

---

269 PREJZEK

Dobře. Zvukař?

---

270 ZVUKAŘ

Připraven, rejžo.

---

271 PREJZEK

Jedem!

---

272 LIDOŽROUTI

Začnou křepčit, povykovat a mlaskat. Brzožere huboumele, hulalala vika u! Pokřik se několikrát zopakuje, jeho síla se zvyšuje. Přitom lidožrouti mávají stále častěji oštěpy směrem k Prejzkovi.

---

273 PREJZEK

Volá s náznakem úzkosti v hlase. Výborné, opravdu skvělé! Je to tak sugestivní! Stačilo, stačilo, už mě můžete odvázat! Lidožrouti ale pokračují v tanci a zpěvu. Připojí se k nim i členové ochranky. Nakonec lidožrouti zahodí oštěpy a všichni čtyři se s řevem na Prejzka vrhnou, roztrhají mu oděv a zakousnou se do něho.

Pomóc! Pomóc! Nechte mě být! Žiji nezdravě! Nemyji se, piji alkohol, kouřím a hodně solím! K jídlu jsem naprosto nevhodný! Uzeniny škodí zdraví! *Po chvíli přibíhá Kobliha s hasicím přístrojem (například sněhovým, vodním nebo pěnovým) a všechny postříká.*

Opona jde dolů.

[III,1]

Sál

Jeviště je prázdné. Přichází na ně vyhledávatel a jeho dva pomocníci.

275 VYHLAŠOVATEL

Tak jak jsem řekl, je potřeba to tady vyzdobit. Máte všechno, co potřebujete, tak si dejte záležet. Při udílení Velké ceny nesmí dojít k sebemenší chybičce.

276 1. POMOCNÍK

To se má samo sebou, neděláme tuhle práci poprvé. Jsme na výzdobu tihle (*škytne*), odborníci. *Obrátí se na 2. pomocníka.* Že jo?

277 2. POMOCNÍK

Jasně, neděláme to poprvé.

278 VYHLAŠOVATEL

Já bych si na vašem místě tak jistý nebyl. Při poslední Velké ceně jste zapoměli dovést schody a laureáti museli lézt na jeviště po žebříku. Ještě že tu letos už schody máme.

279 1. POMOCNÍK

Ale to nebyla naše chyba, šéfe. Ve skladu nám je zapoměli na saně naložit a přitom je měli od vás na seznamu napsané!

280 VYHLAŠOVATEL

Měli jste si to na místě překontrolovat. Ale to byste nesměli být tak namazaní.

281 1. POMOCNÍK

My přece nemůžeme myslet na všechno. Sobi byli neklidní, blížila se vánice, tak jsme byli rádi, že jsme to stihli odvézt.

---

282 2. POMOCNÍK

Že jsme sem vůbec dojeli.

---

283 VYHLAŠOVATEL

Dobře, dobře, vy si vždycky dokážete najít nějakou výmluvu. Ještě že se dneska udržíte na nohou. Co jste pili? No jasně, Amundsena!

---

284 1. POMOCNÍK

No jo, trochu jsme se napili na zahřátí. Vždyť venku mrzne až praští. Ale všechno bude O.K., nebojte, šéfe.

---

285 VYHLAŠOVATEL

Jen aby to nebylo K.O. Vy jste dvě chodící živelné pohromy! Kdyby na ostrově nebyla taková nouze o pracovníky... Ostatně, až to budete mít hotové, přijďte mi to říct, abych si mohl všechno zkontrolovat. Jestli nebude všechno v pořádku...!

---

286 1. POMOCNÍK

Bez starosti, šéfe. Půjde to jako na drátku.

---

287 VYHLAŠOVATEL

Odchází a vrtí pochybovačně hlavou. Půjde to jako na drátku... Spíše budou nadrátovaní!

---

288 1. POMOCNÍK

Tak se dáme do díla. Kde začneme?

---

289 2. POMOCNÍK

Já bych se nejdříve napil na posilňenou, aby nám šla práce lépe od ruky.

---

290 1. POMOCNÍK

Dobrá myšlenka. *Oba si přihnou z lahve.*

---

291 2. POMOCNÍK

Ještě do druhé nohy. *Znovu se napijí.* Tak a teď šéf uvidí, jak to tady bude všechno zařezávat.

Oba přinesou pult pro vyhlášovatele a postaví ho do středu jeviště.

---

292 1. POMOCNÍK

Co myslíš, měl by být ve středu, nebo spíš někde na kraji jeviště?

---

293 2. POMOCNÍK

Já myslím, že ve středu.

---

294 1. POMOCNÍK

Já zas myslím, že na kraji, je to takové umělecké a taky tu bude větší prostor, kdyby těch laureátů přišlo víc najednou.

---

295 2. POMOCNÍK

To jo, to máš pravdu. Posledně se sem málem nevešli. Tak ho dáme na kraj.

---

296 1. POMOCNÍK

Co tam máme dále?

---

297 2. POMOCNÍK

Slabikuje ze seznamu. Obrazy státníků.

---

298 1. POMOCNÍK

Obrazy státníků? Ale kde jsou? Já si nevzpomínám, že bychom je nakládali.

---

299 2. POMOCNÍK

To je tím, že si toho šéf vždycky tolik naporoučí. To máš *(těžce počítá položky v seznamu)* jednu, dvě, čtyři, vlastně tři, čtyři, pět, šest. Šest položek, na to aby měl člověk počítač! Ještě se trochu posilním. *Napije se z lahve.*

---

300 1. POMOCNÍK

Nepij už, nebo to nestihneme. Já se půjdu pro jistotu podívat po těch obrazech. *Odejde a za chvíli přichází se dvěma portréty státníků.*

---

301 2. POMOCNÍK

Jo jo, to jsou oni. Ale kam je dáme.

---

302 1. POMOCNÍK

Tenhle bude viset vlevo...

---

303 2. POMOCNÍK

Ty myslíš, že se tu bude popravovat?

---

304 1. POMOCNÍK

Všechno se ti plete. Teďka se už nesmí popravovat, to bylo za bílého tyрана.

---

305 2. POMOCNÍK

Vlastně ano, máš pravdu. (*Podívá se na obraz.*) Ale vždyť je to náš milovaný vůdce Eskymo! Tak toho by pověsit ani nemohli, protože je mrtvý.

---

306 1. POMOCNÍK

K tomu se já nevyjadřuji, já se do politiky nepletu. Někdy je mrtvý horší než živý. Ona kolikrát stačí obyčejná kniha. Nějaký filosof si ji napíše, umře si a pak kvůli ní padají hlavy ještě za sto let. Já jenom vím, že máme dát někam obrazy státníků.

---

307 2. POMOCNÍK

Dát někam. To se lehko řekne. Tam by se ale nevešly.

---

308 1. POMOCNÍK

Tam se vejde věcí.

---

309 2. POMOCNÍK

Ale tam ne! Tak je dáme na zeď jako posledně. Eskyma bych dal vlevo, protože nás osvobodil od bílého tyрана. Jako že měl srdce.

---

310 1. POMOCNÍK

A toho druhého? Je to také státník.

---

311 2. POMOCNÍK

No a?

---

312 1. POMOCNÍK

A navíc jeho syn.

---

313 2. POMOCNÍK

Tak toho bych dal vedle něj, to dá rozum. Jako pokračovatele.

---

314 1. POMOCNÍK

Já bych je prohodil. Živého vlevo, jako že je první na ráně, a Eskyma vedle něj. Čte se přece zleva doprava.

---

315 2. POMOCNÍK

Pokud vím, tak zatím ano. Ale kdo ví, co bude zítra. Třeba se budeme učit nějaké znaky. Ale u Eskyma trvám na tom, aby byl vlevo. Ustoupil jsem ti s pultem, tak teď je řada na tobě.

---

316 1. POMOCNÍK

S čím?

---

317 2. POMOCNÍK

Ustoupit mi přece.

---

318 1. POMOCNÍK

To nejde. Ale můžeme Eskyma pověsit trochu výš. Že byl ta, jak se to řekne, mravní autorita.

---

319 2. POMOCNÍK

S tím souhlasím. Musíme přece umět jeden druhému ustupovat. *Jde až k okraji jeviště. 1. pomocník běží k němu a zachytí ho, aby nespadol do hlediště.*

---

320 1. POMOCNÍK

Co blázníš, takhle se přece politika nedělá! To by sis mohl pěkně rozbít hubu!
Jdou ke stěně a po několika pokusech obrazy pověsí nakřivo. Podobizna vpravo je pověšena výš.

---

321 2. POMOCNÍK

Zálibně si prohlíží jejich dílo. A kde je ten třetí?

---

322 1. POMOCNÍK

Jaký třetí? To nejsou Kašpar, Melichar a Baltazar, vzpa-
matuj se. Tihle jsou jen dva!

---

323 2. POMOCNÍK

Ale s bílým tyranem jsou dohromady tři. Ještě nedávno
tu tyran visel. A jak ho měli všichni rádi. A to tu byl sám.
Průvody kolem něho chodily. Když tu budou tři, tak je
budou mít lidi ještě radši.

---

324 1. POMOCNÍK

Bílého tyrana jsme museli mít rádi.

---

325 2. POMOCNÍK

A když tihle nejsou tyrani, musíme je mít rádi taky?

---

326 1. POMOCNÍK

Nemusíme.

---

327 2. POMOCNÍK

Tak proč je tady věšíme?

---

328 1. POMOCNÍK

Protože je musíme mít rádi.

---

329 2. POMOCNÍK

Tohle mi už rozum nebere. Na to se musím občerstvit.
Napije se.

---

330 1. POMOCNÍK

Až po práci. Víš, že jsem tvůj vedoucí. Někdo musí dávat
na druhé pozor.

---

331 2. POMOCNÍK

No jo, teď je to u nás samá funkce a na práci pomalu ni-
kdo. Našinec aby se sedřel. *Znova se podívá do seznamu.*
Třetí položka je *(slabikuje)* květinová výzdoba. To jsou ty
kytky. Já pro ně zajdu.
Odchází do zákulisí a po chvíli se vleče s nějakou rolí.

---

332 1. POMOCNÍK

Sáhl jsi vedle, tohle je přece vlajka! Počkej chvíli. *Odejde a za chvíli přinese velkou vázu s květinami.* Tohle jsou ty umělé kytky.

---

333 2. POMOCNÍK

Ale já myslel, že jsou to ty nakreslené. Na vlajce.

---

334 1. POMOCNÍK

Nakreslené. Na vlajce jsou nakreslené, ale je to přece vlajka! Ta se nemůže jen tak pro nic za nic vystavovat. *Podívá se na umělé květiny.* Tak kam je postavíme?

---

335 2. POMOCNÍK

Pod nějaký obraz.

---

336 1. POMOCNÍK

Pod vobraz jsi už ty. Poslyš (*poměříje spolupracovníka a prostor pod obrazy*), ty by ses mi tam ani nevešel.

---

337 2. POMOCNÍK

Tak ty kytky dej sem. Já jdu na stranu.

---

338 1. POMOCNÍK

Jdeš na velkou nebo na malou stranu? Hlavně tam zase nebud' dlouho. Dřít se tu sám nebudu!

---

339 2. POMOCNÍK

Ale já nechci jít na záchod. Říkám, že ty kytky by měly přijít sem, na druhou stranu, a že ti při tom nebudu překážet.

---

340 1. POMOCNÍK

Ty taky pořád mluvíš ve dvojsmyslech. *Umístí květiny na druhou stranu jeviště, než je pult.*

---

341 2. POMOCNÍK

Je to všechno?

---

342 1. POMOCNÍK

Ještě je tam stojan a plakát. Přines ho, já zatím pověším vlajku. *Rozbalí vlajku, na ní je na bílém podkladu velké červené srdce a kolem něho z obou stran tři stylizované květy.* To je krása. Kvetoucí červené srdce Koulenie v zemi plné ledu. Kam tu vlajku ale dám? *Rozhlíží se.* Už to mám! Dám ji nad obrazy. *Přinese si schůdky a s obtížemi na ně vyleze. Mezitím přichází druhý pomocník.* Pojď sem a přidrž mi ty schůdky. Abych nepadl, až budu věšet tu vlajku.

2. pomocník přidržuje schůdky. 1. pomocník připevní vlajku nad obrazy, ale opačně. Srdce směřuje hrotem vzhůru.

343 1. POMOCNÍK

Sleze ze schůdků a se zalíbením si prohlíží svoje dílo. Pak ukáže na obrazy státníků. Vidíš, a ty jsi říkal, že se tam nevejdou. Ještě připevní na stojan plakát a odejdou. Za chvíli se vrací s vyhlášovatelem.

344 VYHLAŠOVATEL

Pohlédne na pult, květiny, stojan s plakátem, a když spočine pohledem na obrazech, ukáže na ně prstem a vykřikne. Tohle snad ne! Jak jste ty obrazy pověsili?! Hned to opravte!

345 1. POMOCNÍK

Zkoumá obrazy zrakem. No, obrazy jsou trochu nakřivo, ale to se hned spraví. Přistoupí k nim a obrazy vyrovná. Znovu odstoupí. Dobré, ne?

346 VYHLAŠOVATEL

Jak dobré, pověste je ve stejné výšce! To dá zdravý rozum. Copak nezvládnete pověsit dva obyčejné obrazy? Abych tu dělal pomalu všechno sám!

347 2. POMOCNÍK

Tak to zase prr. To je normální šikana. Jsou to přece obrazy našich milovaných státníků a my je chtěli oba uctít. Jednoho pověsit vlevo a druhého výš.

348 VYHLAŠOVATEL

---

*Ohlíží se a zasyčí. Nechte si ty vlastizrádné řeči. Co kdyby vás někdo slyšel? Okamžitě je srovnejte! Pomocníci ob-
raz vpravo převěsí. Vyhlášovatel se poté zděšeně zadívá
na vlajku. A co ta vlajka! Jak jste ji to pověsili! Ihned ji
převěste, nebo za sebe neručím!*

1. a 2. pomocník vlajku sundají a obrátí. Přitom brblají.

349 VYHLAŠOVATEL

---

*Podrážděně. Co se děje? Co se vám zase nelíbí! S vámi
aby měl člověk svatou trpělivost!*

350 1. POMOCNÍK

---

*Že to předtím bylo hezčí. Vypadalo to, jako že je má po-
řádná ženská pod svými mateřskými prsy.*

351 VYHLAŠOVATEL

---

*Nebo že na ně národ... Vydá zoufalý neurčitý zvuk, mách-
ne rukou. Seberte nářadí a odchod! Rychle odchází s obě-
ma pomocníky z jeviště.*

[III,2]

Slavnostní atmosféra, hraje se hudba např. Marc-Antoine Charpentier – Te Deum (část – znělka Eurovize). Hudba postupně slábne a přichází vyhlášovatel. Přistoupí k pultu.

352 VYHLAŠOVATEL

Dříve než přistoupíme k vyhlášení Velké ceny Koulenie, rád bych mezi námi uvítal našeho milovaného prezidenta a velkého státníka pana Eskyma Druhého.

Usmívá se a ukloní se směrem k jevišti. Zde může povstat nějaký statista coby Eskymo II. a klanět se na všechny strany. Vřelý potlesk.

353 VYHLAŠOVATEL

A nyní vyhlášuji předání Velké ceny Koulenie za nejlepší dubbing v uplynulém roce. Jak se říká, mnoho povolání, málo vyvolených. Tak kdo bude dnes ten šťastný, ten nejlepší?! Kdo letos převezme cenu? Bude to jako loni? Nebo snad někdo jiný? Nominaci získalo celkem pět koulenských umělců! A právě na pódium přichází Mrs. Facelit, aby nám to prozradila!

Přichází Mrs. Facelit.

354 VYHLAŠOVATEL

Napětí v sále roste...

355 MRS. FACELIT

Velkou cenu za dubbing v tomto roce získává (*malá odmlka*) nepřekonatelný Mr. Prejzek za dubbing pro film U mučednického kůlu!

Výkřiky nadšení. Bouřlivé ovace.

356 VYHLAŠOVATEL

Cenu (*přehlušen opět diváky*), Velkou cenu s ním převezme jeho přítel, žák a krajan Mr. Kyblik z České republiky!

Prejzek pomalu přichází z hledišť na jeviště, podpírán Koblíhou. Protože má Prejzek zjevné pohybové potíže, doprovázené tiky, cenu za něj přebírá Koblíha. Třesení rukou.

357 VYHLAŠOVATEL

Prosím o pár slov. Mr. Prejzek?

358 PREJZEK

Přistupuje k mikrofonu a řekne opět s anglickým přízvukem. Kokokokoko.

359 VYHLAŠOVATEL

Prosím pěkně, já vám nerozumím. Můžete to zopakovat?

360 PREJZEK

Kokokokoko.

361 VYHLAŠOVATEL

Obávám se, že se nedomluvíme. Vy mu rozumíte, Mr. Kyblik?

362 KOBLIHA

Ale ano. Říká, že děkuje za ocenění.

363 VYHLAŠOVATEL

K Prejkovi. Je to tak?

364 PREJZEK

Přikyvuje. Kokokokoko.

365 VYHLAŠOVATEL

Ke Koblhovi. Jeho projev se mi zdá poněkud jednotvárný.

366 KOBLIHA

Omlouvám svého přítele, že se nevyjadřuje dostatečně srozumitelně. Při posledním natáčení utrpěl nehodu, která ho zbavila schopnosti souvisle mluvit, proto mi dovolil, abych ho dnes doprovodil a zastoupil. Zároveň oznamuje, že končí se svojí kariérou režiséra a do budoucna se hodlá plně věnovat dabingu jako herec v rolích, ve kterých nebude nutné užívat slova.

367 PREJZEK

Kokoktá a zamítavě vrtí hlavou. Kokokokokokoko!

---

368 VYHLAŠOVATEL

Co říká?

369 KOBLIHA

Intenzivně si připravuje svůj dabing pro pohádku O koutkovi a slepičce. Stanislavskij by z něho měl radost. Podívejte, jak přitom rozkošně vrtí hlavou! Kokokoko! *Škrábe Prejzka škádlivě pod bradou.* To by nesvedla ani živá slepička, vid'! Hyperrealdabing naživo! Ovšem zvládá i jiné domácí zvířectvo a další zvuky. Dokonce i splachovacího záchodu! Tím se ušetří spousta prostředků! Slepička je však jeho nejoblíbenější. Je jako vždy prostě nepřekonatelný!

370 VYHLAŠOVATEL

Mně to spíše připadá, že s něčím nesouhlasí.

371 KOBLIHA

To je pouhé zdání. Jsme propojeni, znám každou jeho myšlenku. A já, když jsem se dostatečně seznámil s jeho metodou, jsem se rozhodl v jeho díle pokračovat. Převzal jsem od něj pomyslnou režisérskou stoličku a do budoucna budu rozvíjet tu úžasnou metodu hyperrealdabingu, která skrze mého přítele přinesla do umění nové, bez nadsázky neomezené možnosti. Svému příteli jsem pak slíbil, že bude mým nejobsazovanějším hercem. Rád bych mu oplatil příležitost, kterou mi při natáčení dal.

372 VYHLAŠOVATEL

To je hezké, ba dojemné. *Zatlačí slzu v oku a po chvíli pevným hlasem pokračuje.* Porota zvláště oceňovala scénu, ve které je zajatec podroben mučení. Říká se, že do role zajatce obsadil Mistr Prejzek právě sebe. Vy jste se natáčení zúčastnil. Můžete nám k tomu sdělit nějaké bližší informace? Prý jste ho dokonce zachránil před snědením! Ten zpěv a na závěr živočišný řev tančících indiánů mne mrazí ještě teď. A ten sykot ohně!

373 KOBLIHA

Ano, po pravdě řečeno se ta scéna poněkud vymkla kontrole. Ale k jejímu prospěchu! Naši domorodí přátelé se

tak vžili do svých rolí, zcela v duchu zásad Stanislavského, že ztratili vládu nad svými emocemi. Ale nakonec všechno úspěšně zvládli. Říkali, že se po svém výkonu cítili velmi osvěženi.

---

374 VYHLAŠOVATEL

Jaké jsou jejich další osudy?

---

375 KOBLIHA

Pro domorodce znamenala tato závěrečná scéna bez nadsázky zvrát v jejich dosavadních životech. Například Uhu-Muhu, hlavní dabingový představitel běsnících indiánů, se podobně jako já rozhodl vydat na vlastní režisérskou dráhu a uplatňovat metodu hyperrealdabingu při převodu klenotů světového umění do jeho rodného jazyka. Poselství našeho milovaného přítele Prejzka se nyní bude šířit i do tak odlehlých končin, jako je Papua-Nová Guinea.

---

376 PREJZEK

Pyšně. Kokokokoko!

---

377 VYHLAŠOVATEL

Neuvěřitelné! Kolosální!

---

378 MRS. FACELIT

Viditelně okouzlena. Připravujete dubbing pro nějaký další film, Mr. Kyblik?

---

379 KOBLIHA

Děkuji za zeptání. Je to tak, v nejbližší době rozjedeme dabing filmu Pád z 32. poschodí na Hlavní třídě. Zbývá podepsat ještě pár smluv a až na pár technických drobností jsme připraveni. Hlavní roli dostane samozřejmě můj drahý přítel Prejzek.

---

380 MRS. FACELIT

Srdečně děkuji za nevšední chvílku a všichni pevně doufáme, že se s vámi i s velkým umělcem Prejkem sejdeme u příštího předávání Velkých cen!

381 KOBLIHA

Kobliha odchází, podpírá potácejícího se Prejzka, který rozhazuje rukama a opakovaně kokotká. Kokokokoko.

V pozadí hudba na závěr – např. Mozart, Sonáta C-dur pro klavír č. 16, část Rondo nebo Offenbachův Kankán. Zeslábně do ztracena po odchodu Prejzka s Koblihou z jeviště.

Opona jde dolů.

V případě, že nebude hudba hrána, vystoupí recitátor a přednese na závěr báseň.

382 RECITÁTOR

ZÁVĚREČNÁ BÁSEŇ

Hra se právě zakončila
Měla trochu pobavit
Jestli nebyla dost dobrá
Za tu dřinu jsme si kvit.
Možná jsme se vás i dotkli
Myšlenkou či ostrým slovem
Pak odpusťte, naši milí
Mělo to být měkkým rohem
(Vyříkáme si to stranou,
rejža si to vypije!)
Někdy příště na shledanou!
Mnoho štěstí!
Adié!

Přicházejí herci a děkují se.

Lubomír Jaroš

**U mučednického kůlu
aneb
Jak se obětovat pro umění**

Ilustrovala Petra Šnokhausová

Vydala v roce 2012

1. Lužická

nakladatelství a hudební vydavatelství
v Hrádku nad Nisou v nákladu 200 ks.

Korektura Hana Roubalová

Grafická úprava Roman Drapák

Tisk ReproArt Liberec

ISBN 978-80-904906-2-8

AMDG

Lubomír Jaroš

**U mučednického kůlu
aneb
Jak se obětovat pro umění**

Ilustrovala Petra Šnokhausová

Vydala v roce 2012

1. Lužická

nakladatelství a hudební vydavatelství

9 788090 1490628